

Europæisk småkravsprocedure, juni 2005

Handlinger tilknyttet webside

Europæisk småkravsprocedure, juni 2005

DRFs bemærkninger til Europa-Kommissionens forslag om indførelse af en europæisk småkravsprocedure, til Justitsministeriet ved Lulla Forchammer

Vedr. Deres ref.: 2005-748/21-0143 - europæisk småkravsprocedure

På vegne af Dansk Retspolitisk Forening (DRF) skal jeg nedenfor fremkomme med Foreningens bemærkninger til Europa-Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om indførelse af en europæisk småkravsprocedure.

Uanset Danmark som følge af sit forbehold vedrørende retlige og indre anliggender, ikke umiddelbart bliver berørt af forordningens eventuelle gennemførelse, anser foreningen det alligevel som væsentligt at kommentere forslaget, der ved en ændring af den danske politik i EU alligevel kan få indflydelse på den danske retspleje. Det ligger helt i tråd med DRF's holdning, at lette borgernes adgang til retfærdig rettergang.

Da Europa-Kommissionens forslag retter sig mod det civil- og handelsretlige område, vil både forbrugere og handlende have gavn af forslagets hovedformål, nemlig en enkel, hurtig og billig domstolsbehandling af tvister.

DRF støtter en sådan udvikling, men ønsker at understrege, man i tråd med regeringen lægger vægt på, at der ikke på den anden side bliver tale om en discountretspleje.

Afbureaukratiseringen, blandt andet i form af afskaffelse af eksekvaturproceduren, er ønskværdig, og bestemmelsen om at den tabende part, hvis det er en fysisk person, der ikke har været repræsenteret ved advokat, ikke kan pålægges modpartens advokatomkostninger, støttes ligeledes.

Den økonomiske grænse for krav der kan gennemføres i medfør af forordningens bestemmelser er noget lavere end den grænse, der er fastsat i Retsplejerådets forslag til småsagsproces. I forordningen er grænsen således 2.000 euro, altså ca. 15.000 kr. hvor der i det danske forslag er en øvre grænse på 50.000 kr. Der er således tale om et forsigtigt forslag. Grænsen i forslaget til forordning virker rimelig.

I det hele taget er parternes retsstilling i forhold til valg af sprog og kommunikationsmidler under proceduren, tidsfrister for afgivelse af svar og dokumentation af påstande m.v. efter DRF's opfattelse taget tilstrækkelig i akt, ligesom det bifaldes, at der er udvist fleksibilitet vedrørende formalia, f.eks. i medfør af forordningens artikel 3.6. Retsinstrumentet er en forordning, der i modsætning til direktivet, giver medlemslandene mulighed for at bevare de nationale regler på området.

Muligheden for gennemførelse af domstolsprøvelse af små krav efter forordningens bestemmelser, er således et alternativ der tilbydes borgerne ved siden af landenes nationale retspleje, hvilket er positivt.

Der ses dog ikke at være taget stilling til retsafgiftsniveauet. Såfremt dette skal følge de almindelige bestemmelser i det medlemsland et søgsmål efter småkravsproceduren indledes, kan dette efter DRF's opfattelse medføre urimelige forskelle for de europæiske borgere.

Det har i Danmark været et vægtigt kritikpunkt i forhold til borgernes "access to justice", at retsafgifterne på civile sager er urimelig høje. Uden at kende til de øvrige medlemslandes niveau for retsafgifter, foreslås det, at forordningen udvides til også at omfatte dette spørgsmål.

Ligeledes bør det være hævet over enhver tvivl, at borgeren/forbrugeren også under småkravsproceduren, vil være berettiget til at modtage retshjælp, såfremt de økonomiske betingelser er opfyldt.

Med venlig hilsen
p.v.a.
Dansk Retspolitisk Forening

Lulla Forchhammer